

"Ayrılıklar ötelenmeli, birliktelikler desteklenmelidir"

23.07.2017

Nurzen Amuran - Önce isterseniz Milli Merkez'den söz edelim. Siz Milli Merkez'in Ankara Temsilciliğini yapıyorsunuz. Anayasa'nın değişmez kurallarına bağlı toplumun birikimli deneyimli entelektüel insanları, demokrasinin yerleşmesi ve gelişmesi amacıyla bir araya geldiniz ve Atatürk'ün başlattığı aydınlanma hareketine katkıda bulunmak amacıyla Anadolu'yu adım adım dolaştınız. Milli Merkez siyaset üstü bir kimlikle yol gösterici olmak istedi. Anayasa değişikliklerine hayır diyenlere destek oldunuz, siyasi ayırım yapmadan milli değerlere sahip çıktınız. Sayın Cindoruk da geçmiş birikimiyle yol gösterici olma görevini üstlendi. Milli Merkez olarak, şu arada neler yapıyorsunuz?

Ufuk Söylemez - Öncelikle sorunuzun içeriği Milli Merkez'in ne olduğunun ve ne yaptığının sizin tarafınızdan son derece isabetli bir şekilde anlaşıldığı ve değerlendirildiğini gösteriyor. 2011 yılında, bir avuç öncü yurtsever, demokrat, Atatürk Milliyetçisi ve Cumhuriyetçi isim, sağ-sol demeden, köken-mezhep ayırmadan, partiler üstü demokratik bir Kuvayı Milliye anlayışı ile ve "**Atatürk'te Birleştik**" şiarıyla bir araya geldi. Milli Anayasa Forumu adı altında yurtiçi ve yurtdışında 200'ü aşkın şehir ve merkezde, 180 bini aşkın yurtseverin katılımıyla "Bölünme Anayasasına Hayır" toplantıları düzenlendi. Yüzde yüz milli ve yüzde yüz yerli olan, Milli Anayasa Forumları, 23 Nisan 2013 tarihinde Ankara'da binlerce yurttaşımızın coşkulu katılım ve destekleriyle "**Milli Merkez'e**" dönüştü. Milli Merkez, gerçek anlamda millidir ve yerlidir. Hiçbir güç ve çıkar odağı ile ilgisi yoktur. Hiçbir parti, dernek vb. arka bahçesi de değildir, bağımsızdır. Bölünme Anayasasından-Kıbrıs'ta ver-kurtul gayretlerine kadar bütün milli meselelerde tavır alan Milli Merkez, TBMM E. Başkanı, değerli hukukçu ve deneyimli siyaset ve devlet adamı olan Sn. Hüsamettin Cindoruk'un başkanlığında son olarak referandumda "Hayır" kampanyasına aktif bir biçimde katılmış ve geniş paydalı demokratik-millî bir ittifak ve güçbirliği için çaba sarfettiğiştir. Referandumdan çıkan sonuç bu anlamdaki çabaların boşa olmadığını ve sonuç alınabileceğinin de cesaret verici bir adımı olmuştur.

HER TÜRLÜ PARTİZANLIK PARTİ FANATİZMİ BİR YANA BIRAKILARAK AYRILIKLAR ÖTELENMELİ BİRLİKTELİKLER DESTEKLENMELİDİR

Hepimizin özlem duyduğu bilginin rekabet ettiği bir demokrasi ortamı. Oysa, gerilimli ve kutuplaştırıcı bir siyaset ortamından, fayda umuluyor. Anayasa değişiklikleri iki buçuk yıl sonra yürürlüğe girecek. Bu süreçte ise yeni rejime hazırlıklar yapılıyor. Denetim yetkisi elinden alınan Parlamento, iç tüzük değişiklikleriyle daha hızlı yasa yapma olanağına kavuşacağı iddia ediliyor. Muhalefet bu içtüzükle nasıl görevini yapacak, etkinliği azalmayacak mı, tek partinin egemen olduğu bir parlamento ne anlama geliyor?

Türkiye, Cumhuriyet ve demokrasi tarihimizde hiç olmadığımız kadar kutuplaştırılarak kamplaştırılmaya çalışılıyor maalesef. Toplum, siyasi ve kültürel olarak neredeyse ortasından bölünmek isteniyor. Buna karşı millî bir duruşla ulusal çıkarlardan yana tavır alınması, Cumhuriyetimizin kurucu değerleri ve demokratik ilkeler çerçevesinde milletin çoğunluğunu kapsayıcı ve kucaklayıcı bir söylem ve icraat arayışı içinde olmak gerekiyor. Türkiye'de demokratik merkezin (geleneksel merkez sağ) esasında AKP zihniyetiyle doğru ve sağlıklı bir ilişki ve bağ kurması mümkün değildir. AKP iktidarı boyunca toplum, etnik ve dini motifler kullanılarak ayrıştırılmaya çalışıldı. Ayrıca bu zihniyetin, Cumhuriyetin

kurucu değerlerine olan problemli bakış açısı toplumsal ayrışmayı maalesef derinleştirdi. Referandum sonrası 2019 yılındaki Başkanlık seçimi nedeniyle parlamenter demokratik rejim değişeceğinden, siyasi partilerin bugünkü gibi önemi, etkisi, yetkisi ve iktidara gelme şansı ortadan kalkacaktır. O nedenle, merkezde bir kitle partisi ihtiyacı ve arayışı gerçek olmakla birlikte bence öncelikli olan şey, 2019 Mart ayında yapılması zorunlu olan yerel seçimlere yönelik pozisyon geliştirmektir (erken genel seçimlere gidilmediği takdirde). Zaten TBMM’de bugün dayatılmaya çalışılan “iç tüzük” değişikliğinin amacı da TBMM’yi bir danışma meclisi düzeyine indirmek, barajı aşarak TBMM’ye girebilen partileri ise, konuşmalarını dahi kısıtlayarak etkisizleştirmektir. Bu durumdan çıkış için en sağlıklı ve en doğru olan yol ve yöntem, bence son referandumda izlediğimiz politikalar olmalıdır. Daha bugünden “Başkan aday” isimleri üzerinde tartışmak ve meşgul olmak erken ve yersizdir. Açık olan şey hiçbir Parti Genel Başkanı ve liderinin aday olmamasının yararlı olacağıdır. Bu bakımdan Sn. Kemal Kılıçdaroğlu’nun aday olmayacağını açıklamış olması yerinde bir davranış olmuştur. Demokratik millî muhalefetin, sağ-sol demeden, köken-mezhep ayırmadan üzerinde mutabakat sağlayacağı uygun ve saygın bir isim üzerinde anlaşması ve onu desteklemesi referandumda yaşadığımız gibi “ortak bir coşku ve gayreti” kendiliğinden ortaya koyacaktır. Aynı tavrı ve yöntemi 2019 Kasım ayında yapılacak olan Başkanlık seçiminden 8 ay öncesinde yapılması gereken “yerel seçimlerde de” ortaya koymak gerekiyor. İçinde bulunduğumuz koşullar “ortak ve müşterek adaylarla” yerel seçimlere gidilerek, referandumda “Hayır” çıkan Ankara-İstanbul-Adana-Antalya-İzmir başta olmak üzere büyük şehirlerde Belediye Başkanlıklarını AKP’den alarak Başkanlık seçiminin de önünü açmak olmalıdır. Her türlü partizanlık, parti taassubu ve parti fanatizmi bir yana bırakılarak, ayrılıklar ötelenmeli, birliktelikler desteklenmelidir.

12 Haziran günü CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu, Referandumda Hayır’a destek veren Cindoruk’u Şişli’deki evinde ziyaret etmişti. O gün neler konuşulmuştu?

Sn. Kılıçdaroğlu’nun, Sn. Cindoruk’u ziyaretinde ben de hazır bulundum. Ziyaretin esas amacı, referandum sürecinde “Hayır” bloğunu oluşturan parti ve oluşumlara Sn. Kılıçdaroğlu’nun teşekkür etmesi içindi. O gün, Sn. Kılıçdaroğlu’na bir önceki sorunuza verdiğim cevapta da belirttiğim hususları aktardık. Referandumda parti aidiyeti yerine geniş-demokratik ve millî bir ittifak ve güçbirliğinin başarılı olduğu, yerel seçimlerde ve Başkanlık seçimlerinde de bu anlayış ve yöntemin sürdürülmesinde yarar olduğunu düşündüğümüzü kendilerine aktardık. Bu manada Sn. Kılıçdaroğlu da bu tespitlerimize büyük ölçüde katıldıklarını belirttiler.

CHP’nin parti bayraklarını ve sloganlarını bir yana bırakarak sadece “Adalet” temasını öne çıkaran adaletle demokrasi arayan hareketine destek verenlerin başında Milli Merkez geliyor. Bu hareket demokrasiye hangi koşullarda katkı sağlar, birlik ve bütünlük çağrısının, barış yolu olamaz mı?

Ana muhalefet Partisi CHP’nin Genel Başkanı Sn. Kemal Kılıçdaroğlu’nun gerçekleştirdiği “Adalet” yürüyüşünü haklı ve meşru bulduğumuzu Milli Merkez Başkanımız Sn. H. Cindoruk’un 15.06.2017 tarihli yazılı açıklamasıyla kamuoyuna duyurduk. Yani yürüyüşün başlamasını takiben saatler içinde yapıldı bu açıklamamız. Amacımız, demokratik-millî tüm kesimlerin hukuk ve meşruiyet içinde birlik ve beraberlik içinde hareket etmelerine katkı vermektir. Bu tür büyük yürüyüş ve mitinglere marjinal grupların, bölücülerin ve/veya FETÖ benzeri unsurların sızma, rol çalma, kendilerini büyük gösterme ve işi amacından saptırmak gayesiyle dahil olma girişimlerinin de bir anlamda cesaretini kırabilmek amacıyla yaptık bu açıklamayı. Kuşkusuz ki, yürüyüşe ve mitinge katılan yüz binlerce insanımızın %99’unun vatansever-demokrat-milliyetçi-ülkücü-devrimci ve samimi dindarlardan oluştuğu açık bir gerçektir. Bu yürüyüşü kendi emellerine alet etmek isteyen FETÖ’cü ve PKK bağlantılı HDP unsurlarıyla Sorosçuların marjinal kaldıkları ve Türk bayrağı ve Atatürk resimleriyle yürüyen büyük kitlelere karşı esamelerinin bile okunmadığı bir vakıdır. Nitekim yürüyüşe bizzat katılanlar arasında ADD Genel Başkanı ve Yönetiminden, MGK E. Genel Sekreteri Sn. Tuncer Kılınç’a, Balyoz kumpası mağduru kahraman askerlerimizden, saygın sanatçı ve millî aydınlarımıza kadar çok geniş bir yelpazede temsil edilen yürüyüşe katılanları “FETÖ ve PKK işbirlikçisi” veya “destekçisi” gibi algılanabilecek laflarla itham etmek, bence büyük haksızlık olur. Türkiye, elbette sadece adaleti aramıyor. Laik-çağdaş Atatürk Cumhuriyetinin tahrip edilmesine, ağır yolsuzluk ve suiistimallere,

otoriter ve anti-demokratik uygulamalara, tek parti devletine dönüştürme gayretlerine, işsizliğe-yoksulluğa, ahbab-çavuş kapitalizmine, eş-dost ve akraba kayırmacılığına, çok kanallı ama tek sesli medyaya, Anayasal kurumların acizliğine ve çaresizliğine karşı sesini yükseltmek, demokratik ve meşru tepkisini ortaya koymak ve bu yolda yalnız olmadıklarını görmek ve göstermek istiyor. Olaya bu gözle baktığımız takdirde bu yürüyüşe katılanların ve destek verenlerin ezici bir çoğunluğunun laik-demokratik Atatürk Cumhuriyetine gönülden bağlı muhalif kesimlerden oluştuğunu daha rahat görebiliriz. Elbette FETÖ, PKK-HDP unsurlarının muhalefete, yürüyüşlere sızma ve rol çalma teşebbüslerine karşı uyanık ve tavırlı olmalıyız. Ama öte yandan da Türkiye'nin Ortadoğu bataklığına sürüklenerek, eğitimi imam hatipleştirerek, her türlü demokratik eleştiri ve muhalefeti susturarak bir din ve parti devletine dönüştürülmesine sessiz kalamayız, kalmamalıyız.

BİZİM İTİRAZIMIZ TÜRKİYE'NİN GİDEREK ÇAĞIN HAK HUKUK VE UYGARLIK ÇİZGİSİNİN DIŞINA ÇIKILARAK YALNIZLAŞTIRILMASINADIR

FETÖ Darbe girişiminden sonra Türkiye, olağanüstü KHK'lerle yönetiliyor. Bir yanda terör örgütleriyle mücadele var öte yanda bu sürecin yönetilme metodunda görüş ayrılıkları var. .Neden doğdu bu görüş ayrılıkları?

OHAL, FETÖ, PKK ve onunla bağlantılı HDP unsurlarıyla etkin ve hukuk içinde mücadele edebilmek amacıyla ilan edilmiştir. Bu manada bizler tarafından da desteklenmiştir. Ancak aradan geçen süre zarfında OHAL'in TBMM'yi ve görevlerini alenen by-pass etmek amacıyla iktidar tarafından amacı dışında kötüye kullanıldığı ortaya çıkmıştır. Yolsuzluk ve hırsızlıkları örtbas etmek amacıyla "bankacılıkta zimmet" maddesinin sulandırılmasının OHAL ile ne alakası olabilir? Ya da "Varlık Fonu" adı altında keyfi ve merkezi bir örgütlenme icat ederek kamusal kurum ve kuruluşların ve varlıklarının bütçe ve denetim dışına kaçırılmasının OHAL ile ne alakası olabilir? Bizim itirazımız, Türkiye'nin giderek çağın hak, hukuk ve uygarlık çizgisinin dışına çıkarılarak yalnızlaştırılmasındadır. Otoriter ve siyasal İslamcı bir istikamete sürüklenmek istenmesinedir.

Bugün insan hak ve özgürlüklerinin korunmasında adil davranılmadığı, önyargıların egemen olduğu söylemleri yargının tarafsızlığı ekseninde tartışılıyor. Bir hukuk devletin de siyasetin denetimini de yargı erki yapar, yargının siyasetle bağlantısı siyasete de zarar vermedi mi?

Türkiye'de yargının bağımsız ve tarafsız olmasını istemek ve talep etmek demokrasinin olmazsa olmazıdır. 2010 yılında, AKP'nin dayattığı FETÖ'nün "mezardan çıkıp evet oyu verilsin" dediği ve 2nci Cumhuriyetçi dönem Marksist ve sözde liberallerin de "yetmez ama evet" dedikleri referandumdan sonra Türkiye'de yargı büyük ölçüde ABD iltisaklı, kanlı ve karanlık cemaat görünümlü FETÖ müritlerinin kontrolüne sokuldu. Bunun acı sonuçlarını ise, hep beraber gördük ve yaşadık. Ama ders alınmadığı için son referandumda da yargının bağımsız ve tarafsızlığına tamamiyle aykırı düzenlemeler YSK'nın şaibeli kararlarıyla hayata geçirildi. Unutulmasın ki, adalet ve hukuk devleti herkese lazımdır. Yetişmiş Yargıçlarımıza ve savcılarımıza-ki bugün sayıları oldukça azalmıştır- siyasal baskı ve etkiden uzak, bağımsız, özgür hukuki ve vicdani kararlar verecekleri ortamı sağlamak zorundayız.

Sayın Cindoruk'tan bir alıntı yapmak istiyorum. "Devlet adamı olmak çok zordur. Siyasetçi olmak kolaydır. Ben çok değerli siyasetçilerin bir türlü devlet adamı olmadıklarını gördüğüm için üzülüyorum." demişlerdi. Sizce neden ülkemizde devlet adamı kimliği kolay kazanılmıyor?

Siyasetçiler bir sonraki seçimleri düşünür, gerçek siyaset ve devlet adamları ise, gelecek nesilleri düşünür ve gözetir. Bu bilinen söz esasında sorunuzun da cevabını içeriyor sanırım.

EKONOMİDE SORUNLAR SİYASAL KAYGILARLA HALİNİN ALTINA GİZLENMEYE ÇALIŞILIYOR

Bir yazınızda, ABD'li ünlü yatırımcılardan Jim Rogers'ın "... ABD'deki bazı hisse senetleri bir balona dönüşüyor. Balonlar oluşuyor ve sistem tamamen çökecek." sözünü anımsatarak, "... Bugün Türk ekonomisinde de J. Rogers'ın belirttiği türden "balonlar" oluşmuş vaziyette." diyorsunuz. 53 ve 54. T.C.Hükümetlerinde Ekonomiden Sorumlu Devlet

Bakanlığı yaptınız. Bugün üretim yok. Çiftçinin problemleri var sanayici borç içinde. Kamu ve özel sektörün borcu 400 milyar doların üzerine çıktı. Sizin de dile getirdiğiniz gibi Türkiye, “en yüksek faizi” veren ekonomi haline geldi. Türk ekonomisi nereye gidiyor?

Türk ekonomisi bugün tıkanmış durumda. Sağlıklı büyüyemiyor, patinaj yapıyor. Ekonomide sorunlar siyasal kaygılarla “halının altına” gizlenmeye çalışılıyor. TÜİK’in tartışmalı ve şaibeli bulunan düzeltme ve revizyonlarına rağmen, enflasyon- işsizlik ve faizler maalesef çift haneye yükselmiş vaziyette. Ben buna “çiftetelli ekonomisi” diyorum. Referandumu kazanmak uğruna 2017 Haziran sonu itibarıyla bütçe 25,2 milyar TL rekor açık vermiş vaziyette. Geçen yılın aynı döneminde 1,1 milyar fazla verildiği düşünülduğünde nasıl büyük ve pervasız bir açık verildiği – hem de üst üste açıklanan vergi – sigorta aflarına rağmen- görülüyor. Türk ekonomisinde, bugün itibarıyla dört büyük balon gözüküyor. İlki “konut balonudur.” Kira getirileri konutun maliyetini 25-30 senede bile karşılayamayacak noktaya geldi. Beton ekonomisi, arsa rantçılığı artık çıkmaz sokakta. Konut stoğu satılmayan konutlar nedeniyle şişiyor. İkinci balon, “borsa balonu.” Borsada sığ ve manüplatif yapı nedeniyle gerçek yerli yatırımcı sayısı her yıl azalıyor. Borsanın %65’i yabancı şahıs ve fonların elinde. Borsa bir yatırım aracı olarak değil, “oyun oynanan” bir kumarhane kapitalizmi aracına dönüşmüş vaziyette. Dolar bazında çok ucuza gelen hisselerin satışını bayram gibi gösteren bir garip ekonomi medyamız var. Üçüncü balon, “faiz balonudur.” Türkiye, dünyada gelişmiş ve gelişmekte olan ilk 50 ekonomi arasında en yüksek faizi veren ülke konumundadır. Yani Türkiye Tayyip Erdoğan’ın söylemlerinin aksine bugün bir “faiz cennetidir.” Ancak böyle bir ekonomiye sadece kısa vadeli spekülasyon sermaye yani – sıcak para- gelir. Kalıcı, katma değer ve istihdam yaratan doğrudan yabancı sermaye ise, her yıl daha da azalıyor. Ülkede yatırım iklimi, hukuk devletinden uzaklaşan otoriter ve siyasal İslamcı bir zihniyetin giderek egemen olmaya başlaması yabancı yatırımcıyı da, yabancı turisti de kaçırıyor maalesef. Dördüncü balon ise, “kredi balonudur.” Bankalar topladıkları mevduattan çok daha fazlasını kredi olarak vermeye zorlanıyorlar. KGF gibi günü kurtarmaya yönelik uygulamalar sektörde risk yoğunlaşmasına zemin hazırlıyor. Sorunlu ve donuk kredileri yüzdürmek için bankacılık kural ve standartlarını gevşetiyorlar. Örneğin, bankaların ödenmeyen krediler nedeniyle elde ettikleri gayri menkulleri 3 yıl içinde satarak nakde çevirme kuralını değiştirdiler. Son olarak takibe intikal etmiş ve donmuş bir kredi borçlusunun diğer kredi borçları için de karşılık ayrılması kuralını kaldırdılar. Böylece, risklerin ve sorunlu kredilerin bankalar üzerinde giderek yoğunlaşmasının önünü açtılar. Türkiye, ihracat yerine tüketimi, tasarruf yerine borçlanmayı ve imalat yerine ithalatı tercih eden sıcak paraya dayalı hatalı ekonomi politikalarıyla daha fazla devam edemez. Tayyip Erdoğan’ın 2010 yılında bizzat açıkladığı 2023 yılı hedeflerinin hiçbirisine üzülerek söyleyelim ki, erişemez. Yani 2 trilyon dolarlık milli gelir hedefi 1,5 trilyon dolara dahi ulaşamaz. 25.000 dolarlık kişi başına düşen milli gelir hedefi ise, 15.000 dolara bile erişemez. Ekonomi, hamasetle, emir-komuta ile değil, akılcı-bilimsel ve gerçekçi karma ekonomik üretim ve rekabet politikalarıyla ve temel bir zihniyet-paradigma değişikliğiyle yönetilirse başarılı olunabilir.

Sizin de dile getirdiğiniz gibi siyasetle ekonomi iç içedir. Alınacak önlemler hem ekonomide hem de siyasette istikrar getirir. Ekonomiye yönetecek birikimde deneyimli beyinlerimiz var. Neden tercih edilmez? İş dönüp dolaşp siyasette ahlakın ne denli önemli olduğuna geliyor. Bugün milletvekillerine bile şu anda var olan denetim yetkisi kullandırılmıyor. Yönetimde şeffaflık ve etkin denetim sağlanmaması kimlere yarıyor?

Bugün Türkiye’de Başkanlık rejimiyle TBMM’nin bütçe yapma ve denetleme yetkisi fiilen elinden alınmak isteniyor. Ne deve ne de kuş olan varlık fonu uygulamalarıyla kamusal kuruluşlar ve kurumlar ile ekonomik faaliyetleri denetim dışına çıkarılıyor. İktidarın en tepesindekiler dahil eş-dost ve yakınlarının muazzam ve izah edilemez zenginleşmelerinin, kamu ihale-özelleştirme-satış ve devirlerindeki ağır ve ciddi suiistimal ve hukuksuzluk iddialarının soruşturulması ve denetlenmesi gerçekleştirilemiyor. Buradan demokratik ve en yakın çıkış yolu ise, birazönce sorularınıza verdiğim yerel seçimlerde elde edilecek birlik-beraberlik ve başarıdan geçmektedir. Referandumda gerçekleştirdiğimiz büyük ittifakı, yerel seçimlerde ve akabinde yapılacak olan Başkanlık seçimlerinde gösteremememiz için ben hiçbir sebep ve engel

olmadığına inanıyorum, inanmak istiyorum.

Siyasetten ekonomiden yararlı bilgiler verdiniz. Eleştiriler de öneriler de daha güzel bir Türkiye için. Çok teşekkürler.

Ben teşekkür ederim.

Nurzen Amuran

Odatv.com

Nurzen Amuran

Diğer Yazıları

Türkiye bunu ödemek zorunda kalacak

05.12.2021

Merkez Bankası bu talimata uymasaydı...

28.11.2021

Egemen Bağış'ın Büyükelçi tayin edildiği kurum, nasıl adil olmaktan söz edebilir

21.11.2021

Kumpas davaları olmasaydı FETÖ 15 Temmuz'a cesaret edebilir miydi

14.11.2021

Erdoğan'ı destekleyerek koltuklarını koruma derdine düştüler

07.11.2021

Artık "vakıf" dendiğinde akıllara kara para geliyor

31.10.2021

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkесinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşığı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

